HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2020/1632

af 30. oktober 2020

om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien i Schengenområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra c) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I overensstemmelse med artikel 67 i TEUF udgør Unionen et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor det sikres, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser. I henhold til Schengenreglerne kan de indre grænser passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet. Dette omfatter tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i EU, og tredjelandsstatsborgere, der er indrejst lovligt i en medlemsstat; disse kan i en periode på 90 dage inden for 180 dage færdes frit på alle andre medlemsstaters område.

(2) Den 30. januar 2020 erklærede generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) det globale udbrud af covid-19-virus, som forårsager coronavirussygdom 2019 (covid-19), for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. Den 11. marts 2020 vurderede WHO, at covid-19 kan karakteriseres som en pandemi.

(3) For at begrænse virussets spredning har medlemsstaterne truffet forskellige foranstaltninger, hvoraf nogle har haft indvirkning på retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, bl.a. indrejserestriktioner eller krav om karantæne for personer, der rejser på tværs af grænserne. Disse foranstaltninger har i visse tilfælde haft indvirkning på fraværet af personkontrol, uanset personernes nationalitet, når disse passerer de indre grænser i Schengenområdet.

(4) I Rådets henstilling (EU) 2020/1475 ([1]) defineres almindelige principper og fælles kriterier, herunder fælles tærskelværdier, når der overvejes restriktioner af den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien. Den fastlægger også en fælles ramme for mulige tiltag over for rejsende fra højrisikoområder. Den henstiller til medlemsstaterne at koordinere og kommunikere til offentligheden, når der indføres restriktive foranstaltninger.

(5) Eftersom den frie bevægelighed for personer i det indre marked som omhandlet i artikel 26 i TEUF er tæt forbundet med det forhold, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser i Schengenområdet som omhandlet i artikel 67 og 77 i TEUF, og for at sikre Schengenreglernes sammenhæng og integritet bør denne henstilling sikre, at medlemsstaterne følger samme koordinerede tilgang, når de anvender Schengenreglerne på fraværet af personkontrol ved de indre grænser, uanset personernes nationalitet.

(6) Medlemsstaterne bør derfor også anvende de principper, de fælles kriterier og den fælles ramme for tiltag, der er fastlagt i henstilling (EU) 2020/1475, når de inden for Schengenområdet sikrer, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, uanset personernes nationalitet.

(7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.

([1]) Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3).

(8) Denne henstilling udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([2]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(9) For så vidt angår Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien udgør denne henstilling en udvikling af Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([3]).

(11) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([4]) sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([5]).

(12) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF ([6]) sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([7]),

HAR VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Medlemsstaterne bør anvende henstillingerne om almindelige principper, fælles kriterier, fælles tærskelværdier og fælles ramme for tiltag, herunder henstillingerne om koordinering og kommunikation som fastlagt i henstilling (EU) 2020/1475.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. oktober 2020.

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand

([2]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).
([3]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
([4]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
([5]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).
([6]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
([7]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).